

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2023 – 8912
Den 28. september 2023

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 811 (MOF alm. del) stillet 14. september efter ønske fra Hans Christian Skibby DD.

Spørgsmål nr. 811

”Vil ministeren oplyse, om ministeren er opmærksom på de svine- og kvægbønder, der på grund af de nye naturbeskyttelsesområder fra EU’s Natura 2000 planer, ikke får fornyet deres tilladelse/dispensation til at holde hhv. kvæg eller svin, og derfor ser sig nødsaget til at lukke deres landbrug? Der er også forlydender om, at de påvirkede bønder ikke har ret til kompensation. Vil ministeren oplyse, om ministeren finder det rimeligt?”

Svar

Jeg kan indledningsvis oplyse, at der ikke er udpeget nye naturbeskyttelsesområder i de nye Natura 2000-planer. Nye naturbeskyttelsesområder udpeges i habitatbekendtgørelsen, og der er ikke udpeget nye Natura 2000-områder på land siden ændringen af habitatbekendtgørelsen i 2018.

I forhold til de svine- og kvægbønder, der som følge af de udpegede beskyttelsesområder er omfattet af reglerne om såkaldt kategori 1- eller 2-natur i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, og som herefter skal overholde husdyrreguleringens ammoniakkrav med henblik på at beskytte naturområdet, kan jeg oplyse, at det nu gældende krav blev indført ved en ændring af lov om miljøgodkendelse mv. af husdyrbrug i 2011 (lovforslaget L 12 Folketinget 2010-11 (1. samling)). Loven udmøntede dele af aftalen ”Grøn Vækst” og blev vedtaget af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre.

Med lovændringen kunne husdyrbrug, der på dette tidspunkt ikke overholdt kravene, fortsætte den hidtidige, lovlige drift. Såfremt husdyrbruget udvides eller ændres efter lovens ikrafttræden, skal kravet overholdes, evt. over en årrække.

Lovændringen indebar endvidere, at kraven til kategori 1- og 2-natur skal iagttages ved revurdering af godkendelser, der er meddelt, før de nye regler trådte i kraft den 1. januar 2011. Den regelmæssige revurdering skal ske første gang efter 8 år og derefter hvert 10. år. I situationer, hvor disse husdyrbrug ved revurderingen ikke kan overholde kravene, vurderer kommunen, om der kan peges på proportionale krav om anvendelse af ammoniakreducerende teknologi på husdyrbruget. Hvis dette ikke er tilfældet, kan der gives en frist for ammoniakkravets overholdelse under hensyn til den forventede restlevetid for husdyrbrugets staldanlæg for at tage højde for landbrugers investering.

I betænkningen til L12 Folketinget 2010-11 (1. samling) afsnit 3.3, blev det i forhold til staldenes levetid angivet, at den typiske levetid for et staldanlæg er 15-20 år, men at det i den konkrete situation

vil blive overvejet, om den typiske restlevetid i visse situationer bør forlænges op til 25-30 år. Denne ordning blev etableret for at tage hensyn til allerede foretagne investeringer på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse. Der kan således gå op til 30 år fra anlægstidspunktet af stalden, inden husdyrproduktionen skal overholde det gældende krav.

Baggrunden for indførelse af ammoniakkravet var dels forpligtelser i habitatdirektivet dels, at man ønskede en strukturudvikling, hvor udviklingen sker i områder, hvor der er bedre plads til husdyrproduktion. Der står et bredt flertal i Folketinget bag reglerne, og jeg mener, at reglerne, som de ser ud nu, sikrer, at vi både overholder vores direktivforpligtelser og ønsket om at beskytte vores naturområder samtidig med, at der tages hensyn til landbrugerens investeringssikkerhed.

Magnus Heunicke

/

Morten Pedersen